

Наш шлях.

Які чуття хвилюють груди,
Які наддії процвіли!
Часи насильства та облуди
Минули з царством зла і мли.
Ми за собою мали сльози,
Могили, труни, кров і кров!
Не можуть нас лякати погрози,
Як ми на жертви здатні знов.
Після таємного кипіння
Горять серця живим огнем.
За гніт, за жертви, за терпіння
Ми стрінем Волю з ясним днем.
Ми збудим долю вь рідних колах,
Де довго висів чорний гніт,
Де на ланах широкополух
Ховали в праці „Заповіт“.
Тепер над рідними степами
Не віє крильми смертний жах.
Ми знов ідем!... А перед нами
Прослався довгий вільний шлях.

Гр. Чупринна.